

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 96

číslo: 10

6. března 2016

Cena: 8 Kč

Jan Hus a Jeroným Pražský - příběh přátelství v mládí i nepříteli

Na letošní rok připadá 600. výročí Mistra Jeronýma Pražského. Jeroným zůstává v pozadí za Mistrem Janem Husem, kterému byla věnována značná pozornost v roce 2015. Obě postavy přes jejich rozdílnost poutalo vzájemné přátelství.

Jestliže Jan Hus prožíval své dětství a mládí v jižních Čechách ve venkovském prostředí na Prachaticku, pak Jeroným pocházel z Prahy. Na Novém Městě pražském v Řeznické ulici u Karlova náměstí se nachází reliéf od sochaře Františka Bílka upozorňující na místo, kde se dle tradice Jeroným narodil. Nové Město jako jeho rodiště dosvědčuje i Petr z Mladoňovic, který ho osobně znal.

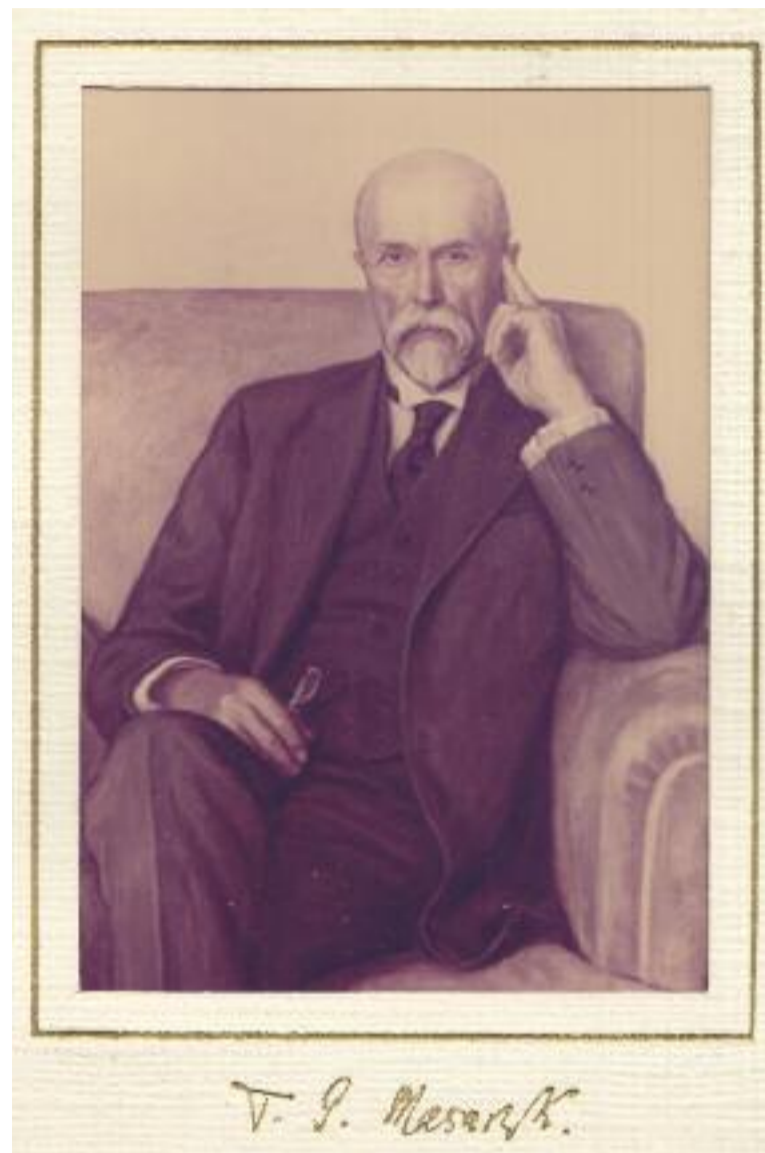
Jana a mladšího Jeronýma spojovalo studium a vyučování na pražské univerzitě. Nesli společně zápasy o Viklefa i o emancipaci českého univerzitního národa. Přes jejich společnou touhu po poznání a svobodném hledání pravdy, byli přece jen Jan a Jeroným odlišni svým zaměřením. Jan byl knězem a teologem, horlivým kazatelem a mužem hlubokého duchovního života, až asketicky přísným, který měl blízko k lidem a k problémům běžného života. Vedle svého univerzitního působení Hus psal srozumitelnou řečí vzdělavatelské a výchovné spisy. Naproti tomu byl Jeroným laik, filozof, intelektuál. Věnoval se filozofii, cestoval po evropských univerzitách, kde získal několik magisterských titulů. Jeho dílo tvoří především univerzitní filozofické texty. Pronesl například „Chválu svobodných umění“, v níž se zastává Viklefových děl. Svými svobodomyšlnými názory budil Jeroným podezření a stal se nebezpečným pro tehdejší představitele středověké církve, podobně jako kazatel

a teolog Jan Hus. Oba dva přijeli na koncil do Kostnice, Jeroným o několik měsíců později. Tam byli oba dva čeští učenci vězněni. Hus se ocitl ve vězení krátce po svém příjezdu a Jeroným po svém nezdařeném útěku.

O vzájemném přátelství mezi oběma svědčí zmínky v Husových listech psaných v Kostnici. Již dříve se Hus Jeronýma zastal proti nařčení z kacířství příkrým a rozhodným dopisem, adresovaným učiteli vídeňské univerzity. Hus projevoval v listech o Jeronýma obavu a dokonce viděl předem ve snu jeho zajetí, jak se o tom v jednom ze svých dopisů zmiňuje.

Příběh Jeronýmův je nám lidsky srozumitelný. Po velmi těžkém a krutém vězení Jeroným načas zakolísal a zřekl se pod nátlakem svého učitele Johna Viklefa i svého přítele Jana Husa. Vzápětí však své odvolání vzal zpět a k Husovi se veřejně přiznal. Přátelství mohl na chvíli zapřít, ale ne trvale zradit.

Závěr jeho života je blízký údělu jeho staršího přítele Jana. I filozof Jeroným skončil život na hranici o necelý rok později dne 30. května 1416 během Kostnického koncilu, jak o tom podává svědectví Petr z Mladoňovic a další prameny. Přátelé Jan a Jeroným byli spojováni i po své smrti. Oba se stali v husitské době mučedníky Kristovy pravdy a jejich památka byla společně připomínána na svátek 6. července v liturgických slavnostech i v duchovních písních. Současný stav bádání o Jeronýmově životě a díle přibližuje publikace předního historika Františka Šmahela vydaná v roce 2010. Letošní výročí Jeronýma Pražského si budeme připomínat v Praze, v Kostnici, ale i v Husinci a na dalších místech. **Tomáš Butta**

Ale já pravím vám

Česká národní minulost vykazuje muže a ženy hluboce zbožné a křesťansky oddané. Nepatří však k typu zbožnosti mystické nebo metafyzicky a teologicky spekulativní, nýbrž k typu zbožnosti vysloveně etické, ovšem etiky křesťansky založené. Proto nacházíme mezi českými velkými náboženskými postavami muže blízké a oddané Ježíši Kristu a jeho evangeliu. Není mezi nimi mužů typu Pavlova, Lutherova, Kalvínova. Jan Hus, Petr Chelčický, Jan Amos Komenský a ostatní jsou lidé ducha Ježíšova.

Jak podivuhodně však jest, že k těm mužům přistupuje i velký český člověk 20. století, a k tomu filosof, myslitel, učenec, politik, státník!

T. G. Masaryk vyrostl v době na jedné straně nábožensky lhostejné a náboženství nepřátelské, na druhé straně konfesijně fanatické a nesnášenlivé. Musil stát v boji na dvě fronty a mohl o sobě říci: „Hájil jsem náboženství odjakživa, měl jsem je od dětství, neopustilo mě ani tehdy, když jsem byl vykřičen za neznaboha.“

Již v první své knize napsal: „Náboženství dodává člověku vírou v Boha a v nesmrtelnost ve všech okolnostech života útěchy, ve všech protivenstvích naděje a posiluje lásku k lidstvu. Proto je nábožný člověk za všech okolností života veselý, jeho víra, jeho přesvědčení a jeho jistota poutá ho nejen k nebi, nýbrž zároveň k zemi, k životu.“ R. 1902 řekl dvěma katolickým kněžím, že by přímo zešlel, kdyby měl ztratit víru v osobního Boha.

Pokračování na str. 3

Náboženská obec v Rokycanech byla ustanovena v roce 1923. Dnes obec není početná, ale její věrní členové drží při sobě i přes mnohá nedorozumění a jiné názory díky hluboké a činné víře v Ježíše Krista, o němž bratr vikář Lukáš Bujna na duchovních obnovách v Mirovicích prohlásil, že je jako polštář mezi lidskými vztahy - tlumí ostré hroty a tvrdé rány. V radě starších NO Rokycany až do svého skonu v 89 letech v listopadu 2015 byla finanční zpravodajkou sestra účetní Vlasta Strejcová, kterou pamětníci církve znají z jejího působení v úřadě ústřední rady. Čest její památce. Další dlouholetou členkou rady starších NO Rokycany je sestra Libuše Němečková, která do roku 2013 zastávala funkci předsedkyně RS necelých 25 let a v plné svěžesti ducha ve svých 93 letech poskytla následující rozhovor pro ČZ.

O církvi s pamětnicí

• **Sestro Libuše, jaké je Vaše curriculum vitae s ohledem na Církev československou husitskou?**

Narodila jsem se 12. 4. 1922 ve středu před Velikonoce v Vodňanech a křtěna jsem byla 16. 4. 1922 na Boží hod velikonoční ve školní budově ve Vodňanech bratrem farářem ČČS Rudolfem Juřinou. Rodiče i veš-

keré příbuzenstvo byli od počátku ČČS jejími příslušníky. Svatbu jsem měla 13. 4. 1946 na Bílou sobotu s naším příslušníkem v Husově sboru ve Vodňanech a oddával nás bratr farář Milo-

slav Čech. Žijeme spolu necelých 70 let, máme jednu dceru, dva vnuky a pět pravnoučat. Ve Vodňanech jsem žádnou aktivní činnost v církvi neprojevovala, ale po přestěhování do Rokycan jsem se poměrně brzy zapojila do činnosti naší církve. Předsedkyní rady starších jsem byla od roku 1990. V civilním zaměstnání jsem byla úřednicí. Moje dcera je učitelka a bydlí v Domažlicích, kde se též zúčastňuje života ČČSH.

• **Jaká je Vaše nejradostnější vzpomínka z církevního života?**

Jako největší radost ze služby v církvi mi zůstala krásná vzpomínka. Nevím, kterého roku to bylo, kdy jsem byla pozvána bratrem farářem Valešem z Plzně, abych se s ním zúčastnila slavnostního znovuuvedení do funkce patriarchy M. Nováka, a pak jsem viděla, jak spolu společně oba kráčeji k oltáři. Bratr farář Valeš byl jeden z prvních kněží v naší církvi.

• **Co myslíte, že nejvíce trápí rady starších v našich obcích?**

Myslím, že rady starších v NO trápí to, že ubývají příslušníci naší církve. Je to z více důvodů. Jednak umíráním starých příslušníků, pak přestěhování našich členů do jiných míst, kde se už k církvi nehlásí. Řada dětí našich členů už nejsou ani věřící. Také mě trápí otázka, jak dostat lidi na bohoslužby.

• **Jak by měla do budoucna působit naše církev?**

Církev československá husitská by měla zachovat nejen svou náboženskou tradici, ale také hrdost národní a projevovat se i na veřejnosti, aby o sobě dala vědět.

• **Jak by měl podle Vás vypadat Český zápas?**

Český zápas je časopis naší církve, proto by měl i nadále obsahovat články náboženského a duchovního rázu, ale i seznamovat naše členy se životem druhých NO a mimořádnými událostmi, které se naší církvi týkají. Články pro děti pokládám za velmi dobré a vhodné. Taky by se mělo myslet na to, že časopis čtou nejvíce čtenáři, kterým už zrak tolik neslouží.

Sestro Libuše, děkuji Vám za rozhovor a přeji Vám i Vašemu manželovi hodně zdraví, duchovní svěžesti a Boží přítomnosti a NO Rokycany nové impulsy a pracovitého faráře.

Ptal se Tomáš Procházka

Ohlédnutí za výročí MJH

Ohlédnutí za červencovou poutí do Kostnice a na Krakovec a Husovskými slavnostmi 2015 v Praze se bude konat při přednášce s promítáním v pátek 11. března v 17.30 hodin na faře ČČSH (nám. Českých bratří 35/2) v Liberci.

O své dojmy se s vámi podělí účastník poutě bratr jáhen Vítězslav Lorenovicz. Srdečně zveme. VL

Co tím chtěl básník říci?

Co tím chtěl básník říci. Pamatujeme si tradiční otázku ze školy. Žák měl říct, jak chápe danou báseň či jiné literární dílo. Prostor pro vyslovení svého názoru. Někdy úsměvné úvahy, někdy hodné zvednutého obočí. Pokud byl učitel moudrý, nechal žáka rozvést svou myšlenku bez ohledu na to, co si myslí on sám, pedagogické osnovy nebo daný společenský režim. A to je vždycky fajn, moci se vyjádřit sama, používat svůj mozek a svůj rozum.

Zazní-li z úst kazatele slova „autor těchto slov chtěl říci toto a toto a jinak to není, jenom tento způsob vnímání je správný a každý jiný je špatný“, navádí posluchače, aby se z nich staly tupé ovce, přežvykující mlíček a poslušně chodící tam, kam bača zavelí. A přitom používat svůj mozek a rozum je tak úžasné. A ještě úžasnější je, nechá-li se člověk rozumný vést Kristem. Pak je málokdy možné, že si myšlenku z Písma vykládá jednoznačně špatně.

Tupých ovcí, hodících se pouze pro vlnu a maso, chodí po světě dost. Běhají bez rozumu s myšlenkami pouze na mlíček. Schovány ve stádě jsou schopny jít kamkoli a udělat cokoli a je jim skoro jedno, proč to dělají... no protože to dělají ostatní. Velmi ráda bych se zbavila dojmu, že lidé se k sobě chovají hůř jak dobytek. Nejde mi to a jsem z toho smutná. A tak mě občas napadne šílená myšlenka: „Chtěla bych zkusit, jaké to je být sviní. Silnou, s ostrými spárky, abych okolo sebe mohla kopat, špičatými vidlákami, abych na ně nabrala každé slabší prasátko, masitými boky, abych od koryta vyhnala každé prase, které by chtělo žrát lepší mláto než já...“ Jo jo, je to šílené. Byla bych patrně se svou povahou zadupána do výkalů.

Co nám tedy chce Ježíš vlastně říci? Myšlenek je to nepřehledně. Člověk rozumný téměř vždy objeví nové a nové náhledy a impulsy pro život. Člověk rozumný - pokorná „ovečka Páně“ - si rád vyslechne a přečte názory druhých, a pokud mu nejsou vnucovány, je více než pravděpodobné, že si něco pro sebe vybere a v myslí uchová. Člověk rozumný - kazatel evangelia - předkládá úvahy s pokorou, veden Duchem svatým (nedělá z evangelia mlíček) a náležitě vnímá a respektuje názory a myšlenky svých posluchačů.

Bylo by skvělé a je k tomu potřeba mnoha modliteb, abychom uměli a chtěli být „ovečkami Páně“ se svým rozumem, a především s Kristem v srdci. Abychom evangelium žili, nekonzumovali.

S nadějí vzhlížíme k Velikonocím. To je obrovský důvod nebýt smutní. Kristus je živý, kéž jeho Láska žije v každém z nás. Pokojný postní čas!

Anna Holínská

Z kazatelského plánu

Čtvrtá neděle postní

Radujte se s dcerou jeruzalémskou a jásejte nad ní všichni, kdo ji milujete! Veselte se s ní, veselte, všichni, kdo jste nad ní truchlivali. Budete sát do sytosti potěšení z jejích prsů. IZAJÁŠ 66,10-11

První čtení: Jozue 5,9-12

Tužby postní:

2. Abychom svého Pána v tichosti a pokoře následovali, modleme se k Hospodinu.

3. Abychom svědectvím svého života vítězství Dobra, Pravdy a Krásy napomáhali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Bože Vykupiteli, každému z nás se vrací všechno zlé, čeho jsme se dopustili slovem či skutkem. Děkujeme ti, že v nás probouzíš svědomí, abychom svých hříchů litovali. A jestliže svědomí nás trestá, ty nás potěš a odpusť nám! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 2. Korintským 5,16-21

Evangelium: Lukáš 15,1-3.11b-32

Verš k obětování: Žalm 13,4-6

Verš k požehnání: Lukáš 15,32

Modlitba k požehnání:

Bože Vykupiteli, ačkoli si nezaslужujeme než trest, ty jsi milosrdný – napravuješ nás a zachraňuješ svým slovem a svátostmi. Prosíme tě, naplň naše životy vírou v tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 20, 24, 29, 53, 91, 118, 245

Masaryk a žena

T. G. Masaryk je velkým zastáncem a průkopníkem ženské rovnoprávnosti. Nikdy nepřestával zdůrazňovat, že muž a žena jsou si rovni ve všem. Je pouze jeden rozdíl, který je dán pohlavím a jeho funkcemi.

Masaryk dovedl vždy spravedlivě ocenit práci a schopnosti žen. Tvrdí-li se, že je žena rozumově slabší, je to názor povrchní a nedomyšlený. Nutno mít na mysli, co je měřítkem rozumové energie. „Já myslím,“ praví Masaryk, „že prostá dělnice, která má několik dětí, jež musí vychovat, o ně se starat, dávat pozor na každý krejcar, musí víc myslit než muž, který jde ráno do úřadu. Jeho úkol není rozumově tak těžký...“

Masaryk byl přesvědčen, že ani citově se neliší žena od muže, a ukazoval, jak ta společnost, která tvrdí, že žena je citová bytost, se dopouští vykořisťování a vysilování žen. A tvrdí-li se, že žena je zvlášť nábožensky citivá a zbožnější než muž, „pak by pasto-

rem a farářem měla být ta zbožná žena, a ne ten bezbožný muž.“

Masaryk odhaluje tuto neupřímnost a nedůslednost v názorech na ženu a tvrdí, že tyto názory mají svůj původ v náboženském nazírání, které staví muže nad ženu, když pokládá manželství za něco nižšího než nemanželství. Toto náboženské nazírání má svůj původ v době barbarské, kdy byla žena zotročena. Masaryk je přesvědčen, že jen vyšší náboženské názory jsou s to změnit i názor na ženu.

Starozákonní chválu ženiny statečnosti chápe Masaryk ve smyslu odhodlanosti, udatnosti, kuráže. Dnešní žena musí být podle Masaryka aktiv-

ní, musí veřejně vystupovat a k tomu je zapotřebí, aby přestala být zakřiknuta starosvětskými muži a ženami. Zdá-li se doma někomu tyto názory kacířstvím a narážíme-li doma v této otázce na předsudky a bludy, pak je podle Masaryka nutno tyto předsudky a bludy ubíjet, neboť „všude a pořád ještě překážejí zdravému pokroku staré baby ženského i mužského pohlaví“...

Ve svých názorech na ženu byl Masaryk ovlivňován především svou vzácnou ženou. Ona – jak sám doznává – měla vůbec rozhodující vliv na vývoj jeho názorů a formovala jej i v tomto směru. Masarykovo manželství bylo ideálním soužitím muže a ženy, posvátné, krásné. Bylo vytvořeno na podkladě vznešené ušlechtilé Masarykovy choti, paní Charlotty Masarykové, zásady, na níž by měla být založena každá křesťanská rodina, že totiž „nežije jen muž pro ženu a žena pro muže, ale oba mají hledat Boží zákony a je uskutečňovat“.

Ola Pešková-Kounovská
Český zápas 10/1946

„Nevěřte všemu, co se vám k věření předkládá: zkoumejte vše a přesvědčujte se o všem sami.“ J. A. Komenský

„Člověk nemůže nikdy dělat víc, než je mu dovoleno člověčenstvím. Míň může dělat vždycky. A jak jste si všimli, to s úspěchem probíhá. Ale přemýšlet, a to dá práci, umí jen část lidstva. Ona část, ona tenoučká vrstva, která válčí s lidskou hloupostí.“ Jan Werich

„Člověk, který má radost z toho, jak pochoduje v zástupu a šiku při vyhrávání hudby, je hodný opovržení: Dostal omylem svůj velký mozek, mícha by mu celkem stačila.“ Albert Einstein

Nad Písmem

BYL NALEZEN

L 15,1-32

„...protože tento můj syn byl mrtev a zase žije, ztratil se a je nalezen...“

Lukáš 15,24

Od Nového roku vstoupil do myslí celé civilizované Evropy skutečně vykřičník s varovným – Pozor.

Ano, kdo by stál o to, být omezo- van na osobní svobodě. To násilí na ženách, jehož jsme byli zprostředko- vanými svědky, to je především omezení na osobní svobodě. Svoboda je určitě nejdražší dar, který si člověk hýčká. Právo rozhodovat: Kudy se vydám, s kým budu v kontaktu širším i užším, jaký bude můj postoj, jak se budu rozhodovat, k jakému názoru se přikloním. Víme z Písma, že v Pánu už nejsme otroci. Jsme svobodní. Pravda nás učinila svobodnými.

Podíváme-li se kolem sebe, zíráme nad tou svobodnou pravdou. Jak jsme s ní naložili, co jsme za nejvyšší pravdu přijali za své spolu s ostatními, a to sice – mít víc. Prokletí touhy mít víc.

V Doněcku v roce 2005 byla také svoboda. Nákupní střediska k prasknutí, zahraniční textilní i šperkařské firmy se předháněly, kdo bude mít své místo na lukrativnější strádě, protože v Doněcku nejsou ulice, tam jsou obrovské majestátní třídy. Město plné synů ztracených.

Všichni, s nimiž jsem tam mluvila, staří, mladí, vzdělání i nikoli – toužili po prosperitě. Prosperitě za každou cenu. Až se tajil dech. „Kam se při-

dat, kde zakotvit? K Ukrajině? K Rusku? Nebudeme se s Ruskem mít líp?“ Syn, ztracený ve svých touhách po širém světě. Širém světě bohatství. Když dnes v televizních záběrech hledím na místa, jimiž jsem se toulala, obchází mě žal. Znam doněckých pasivitu, vím, že už jenom to uklidit – pro ně bude úkol nadlidský.

Nalézáme se v čase postu. Máme se kát. Máme si přiznávat svá selhání. A říti se na nás vlna cizího. Vlna nepoznaného. Vlna ohrožujícího. Proč? Jakým právem? Za co? Co jsme provedli? Sdělíme si s těmi ze Siloe, že jsme nic neprovedli. Jenom jsme se ztratili v chaosu náročné civilizace, která chce stále víc a víc. Když si vezmu jen ten rozvíjející se automobilismus u nás, když si vezmu, že vlou se u nás prodalo přes milion nových aut a komentátoři to sdělují našemu malému světu s hrdostí, jakož i to, že novou automobilku plánujeme, vidím v nás toho ztraceného syna, který se úplně pomátl, úplně se ztratil v té zakleté evropské vizi prosperity a blahobytu a říti se

k vlastní zkáze. Jsme všichni ztracení synové. Není tomu tak, že vlny valících se hord na nás jsou trest. I běženci nesou svůj trest za něco, co nezpůsobili. Ale ztráta jistoty, ztráta pocitu bezpečí, ztráta pocitu, že tady jsme doma, nám může pomoci zvednout ruce vzhůru.

Tam jsme doma. V Bohu, v pokoře, jednoduchosti, prostotě života člověka s člověkem, a ne člověka se svou prosperitou. Bůh nás nestvořil k tomu, abychom byli bohatí. Bůh nás stvořil k tomu, abychom byli šťastní. Šťastní k jeho obrazu. Jsme syny, kteří potřebují vrátit se k Otci. Opustit ten dětinský sen, že bohatství nás uspokojí. Naplní pocitem štěstí. Steve Jobs před smrtí: „Cítím, jak se blíží dech boha smrti. Bezuzdné následování bohatství nás promění v pokřivené bytosti, jako jsem já. Bůh nám dal smysly a možnost cítit lásku v srdci každého, ne iluzi, kterou přináší bohatství. Bohatství, které jsem vyhrál v mém životě, si nemůžu vzít s sebou. Mohu si odnést jen vzpomínky vysrážené láskou.“ Marta Silná

Bože, ještě jsme tu. Ještě žijeme. Ještě můžeme zvednout drahokamy lidskosti, svobody od věcí, svobody k blízkosti tobě, lidem, životu. Osvobod' nás od našeho strachu. Dej nám odvahu nadechnout se pro život v tobě, at' se stane, co se stane. Dokud dýchám, dotud mohu být tvým vděčným služebníkem - služebnicí. Amen.

Ale já pravím vám

Dokončení ze str. 1

Karel Čapek, který měl věru dost příležitosti Masaryka dobře poznat, o něm napsal: „Byl to Boží člověk; byl Boží milostí osudu, která na něm spočinula, ale ještě víc a hlouběji byl Boží tím, že žil v Bohu. Před tváří dějin T. G. M. se zasloužil o stát; ale před tváří věčnosti činil něco prostšího: T. G. M. věřil. Věřil prostou a krásnou víru v Boha a Boží řízení na zemi; věřil, že vše, co se děje, má svůj smysl a směřuje k dobrému; věřil v nesmrtnost lidské duše a v každém člověku ctil rovnost a svobodu té nesmrtelné duše... Politika mu byla jenom nástrojem; jeho cílem bylo sloužit Božím pořádku a lásce Ježíšově... Miloval skrze víru, myslil skrze ni a jednal skrze víru... nebylo snad v našem národě člověka náboženštějšího od našich velkých reformátorů.“

Při tom zůstával člověkem kritickým jako břitva a nikterak to jeho náboženské víře neškodilo. Byl typem moderního člověka, který ví, že věda a náboženství nejsou spolu nutně v rozporu, jak se myslelo ještě v 19. století. Poznal dobře podvojný úkol nové doby a vyslovil jej takto: „Veliký úkol přítomné doby spočívá v tom, abychom vytvořili náboženství a náboženskou organizaci společnosti, odpovídající kritickému rozumu.“ Jindy přesněji: „Potřebujeme vyšší mravnosti, než se doposud vyvinula, potřebujeme náboženství vyššího, náboženství vyhovujícího teoreticky vědě a vyhovujícího prakticky vyššímu mravnímu úsilí naší doby, úsilí po sociálních a politických reformách opravdu demokratických.“

Splnění tohoto úkolu nečekal od nějakého nového proroka a náboženského reformátora, nýbrž věděl, že byl zosobněn v Ježíšovi a že bude splněn skutečným Ježíšova náboženstvím... Napsal: „Čím více se řád světa posvětšuje, tím více by se mohly a měly církve věnovat náboženství čistému a neposkvrněnému - náboženství Ježíšovu: svět opravdu pokřesťanství, ne mocí, ale láskou.“ Sem patří také proslulý výrok: „Ježíš, ne Caesar - tot' smysl našich dějin.“

Proto mohl mít Masaryk zájem o úsilí československé církve, která stejně jako on usilovala o víru a náboženství, neodporující vědě a uskutečňování Ježíšova křesťanství, a která hned v prohlášení z 10. ledna se dovolávala „pravdivosti o výroku velikého našeho filosofa, že česká otázka je stále ještě otázkou náboženskou.“ Prohlásil to také 18. září 1921, když v Olomouci na uvítání zástupců naší církve odpověděl mezi jinými slovy: „Dovedu ocenit úsilí vaše o uskutečnění pravého učení Kristova v nynější kritické situaci světové.“ Odezvou ze strany církve byl projev, který byl prezidentovi poslán z 1. rádného sněmu 29. srpna 1924 a v němž se praví: „Váš náboženský program je naším programem.“

František Kovář, Český zápas 10/1946

Slavné pohřby

Brož z vlasů Boženy Němcové

Výstava s názvem Slavné pohřby netradičním způsobem představuje osobnosti českých dějin od 19. do 21. století i klíčové historické momenty. Je pokračováním cyklu Národního muzea s názvem Smrt a lze ji navštívit až do 31. března v Národním památníku na Vítkově.

Slavné pohřby byly v minulosti vyhrazeny pro vládnoucí politické a církevní osobnosti. Až od národního obrození se této pocty začalo

Posmrtná maska TGM

dostávat i významným postavám společenského života bez ohledu na jejich původ či majetek. Z období 19. století jsou na výstavě k vidění například brož z ustřížených vlasů Boženy Němcové, kovový přívěšek z rakve Vojtěcha Náprstka či posmrtný odlitek ruky Julia Zeyera.

Vystaven bude například i kámen z tyrolské řeky Aachy, kde bylo po 13 dnech od zmizení Miroslava Tyrše během ozdravného pobytu nalezeno jeho tělo. Tyrš byl provizorně pohřben na místním hřbitově a převoz do Prahy se uskutečnil později. Tyrš je spolu se svým zetěm Jindřichem Fügnerem pohřben na pražském Olšanském hřbitově.

Výstava se věnuje také pohřebním událostem z období první republiky – např. pohřbu TGM, který kromě fotografií připomíná i prezidentova posmrtná maska.

Pro tuto dobu je typický vzrůstající počet pohřbů žehem. V letech 1929-1938 probíhala výstavba Národního památníku Vítkov k počtě legionářů, který byl zamýšlen i jako pohřební místo pro generalitu a politické elity a představuje místo posledního odpočinku neznámých vojáků od Dukly a od Zborova. Památník neblaze proslul vybudováním mauzolea Klementa Gottwalda, které připomíná výstava i stálá expozice v podzemí s názvem Laboratoř moci. Významné momenty dějin dokre-

slují kazety s prsty z koncentračních táborů Terezín nebo Osvětim, připomínající oběti, jimž se důstojného pohřbu nedostalo. Atmosféru dotvářejí fotografie a filmové a hudební záznamy.

red

Zdroj a foto: Národní muzeum

Z našich setkání

Jubileum Olgy Schmidtové

Paní Olga Schmidtová je žena s jemnými rysy a pomněnkovými očima, objímajícíma svět laskavým pohledem. V jejím úsměvu zůstalo něco z dívčí křehkosti a svěžesti a taky nadšení! Jako dítě měla Olga Schmidtová touhu stát se herečkou nebo učitelkou. Podařilo se jí obojí. Hrála v řadě českých filmů. Pro svůj usměvavý a příjemný vzhled je stále vyhledávaná a úspěšná.

Paní Olinka učila na Lidové škole umění herectví a přednes a působila i na DAMU. Byla též moderátorkou v rozhlasu. Zpívala ve sboru. Její činnost byla vždy velmi akční a bohatá. Navíc ještě, jak říká ona sama, je Českoslovačka! Pochází ze smíšeného slovensko-českého manželství a z každého rodiče si něco dobrého přenesla do své povahy, podoby i projevu. Ve svém životě se musela s ledačím vyrovnat, přijímat nepohodu, ale i radosti a štěstí.

A to vše, v průběhu svých úspěšných devadesát let!

Jejich dovršení jsme spolu s ní oslavili 23. ledna, v příjemné atmosféře, v místnosti náboženské obce Karlín, v níž se také přes dva roky schází Pražský klub spisovatelů. Z mého pohledu myslím, dalo by se říci, že to bylo také takové „Setkání uvnitř“, jak zní jedna z jejích básní.

Společnost, která se sešla k této

radostné události, zdá se, byla naladěna, jak se říká – „na jednu strunu...“ Přišli přátelé blízké rodiny, přijel i vnuk Danny z Anglie, žijící v Londýně, a spolu s ním režisér Shakespearovské společnosti. Dostavili se příznivci, obdivovatelé a známí i bývalé žákyně...

Setkání se konalo pod záštitou Jiřího Vaníčka, duchovního naší církve. Celý program připravila a uváděla předsedkyně Pražského klubu spisovatelů Olga Nytrková. Ta je nejen jubilantčinou jmenovkyní, ale také zároveň její neteří. Je krásné, že udržují nejen svazky rodinné, ale že se vzájemně podporují i ve svých činnostech pro veřejnost. Uvádím alespoň několik případů:

V roce 2003 vedla Olga Nytrková spolu se svým bratrem Mirkem biblické hodiny v kostele sv. Mikuláše. Jako sbormistr pěveckého sboru Vyšehrad zde působil bývalý patriarcha Josef Špak a Olinka Schmidtová v tomto pěveckém tělese zpívala. Olga Nytrková zde v té době založila literární klub Dialog na cestě, úspěšně fungující i dnes. Obě, neteř i tetička se zúčastňovaly různých akcí, jakými bylo například předvánoční odpoledne pro děti v Řevnicích a různá dobročinná vystoupení. Olga Schmidtová byla vždy odhodlaná podpořit neteř svou účastí, jako

kupříkladu v divadle ABC při prezentaci zajímavé knihy Děti slavných, kterou Olga Nytrková napsala se svým manželem Václavem Strachotou. Oslavenkyně též zavzpomínala, jak spolu s dr. Vaníčkem, svou neteří a paní Květou Salmonovou několikrát četla v NO Karlín pašije na Velký pátek. Podobně bylo vzpomínuto i mnoho dalších, báječných chvil, prožitých společně. Na konec bohatého programu sama oslavenkyně Olga Schmidtová přednesla dvě ze svých básní „Setkání uvnitř“ a „Setkání všude“. Také nám vyprávěla o svém životě, o jeho stinných i světlých stránkách, o lidech, které potkávala...

Potom už statečně přijímala gratulace, květiny a dárky, včetně borůvkového dortu, o který se hned s každým rozdělila. Na závěr nezapomněla všechny přítomné pozvat na oslavu svých stých narozenin za deset let! Tak hodně štěstí, zdraví a dlouhý, požehnaný život! **Inka Delevová**

Misijní proměna katecheze

Nová doba vyžaduje hledání nových přístupů i v katechezi. Inspiraci pro katechezi, a to nejen pro děti a mládež, ale také pro dospělé, jsme mohli načerpat v rámci naší vzdělávací katedry Královéhradecké diecéze v pondělí 8. února na semináři **Misijní proměna katecheze**.

Přednášela nám ThLic. Ing. Marie Zimmermannová, Th.D., vedoucí Katechetického a pedagogického centra Biskupství královéhradecké diecéze Římskokatolické církve. Dozvěděli jsme se, že misijní promě-

na by měla umět oslovovat lidi tak, aby se otevřelo jejich srdce. Obnova katecheze a náboženského chování se musí zaměřit tak, aby oslovila veřejnost a také aby byla uvedena do praxe. Proto mluvíme o misijní proměně. Církev musí oslovit lidi kolem sebe. Možností pro misijní proměnu katecheze je využití též katechetických modelů, které dělíme na kerygmatický, prorocký a antropologický. V rámci semináře nám byly tyto modely představeny a mohli jsme si vyzkoušet i některé praktické ukázky. Osobně se mi líbila ukázka dějinného prorockého modelu pomo-

ci obrazů Pabla Picassa – Guernica 1937 a Marca Chagalla – Bílé ukrízkování. Myslím si, že pro nás účastníky byl tento seminář přínosem a povzbuzením vyzkoušet v našich náboženských obcích představený misijní přístup v katechezi. **Henrieta Zejdová**

Neztrácejme rozměr Božího stvoření

Ve tváři druhého bychom měli vnímat Krista. Někdy je to obtížné, ale s Pánovou pomocí to uskutečnitelné je. Měli bychom každý den otevírat dveře a zvát Ježíše dál. Voláme ho, aby nám vstoupil do mysli, do srdce. On na nás čeká a jde nám vstříc, ale musíme se mu otevřít. Nechává nám svobodu, čeká, že ho přijmeme a pozveme dál. Večer obvykle provádíme jakési malé duchovní shrnutí svého křesťanského dne. Uvažujeme, co se nám podařilo a co ne, hledáme soulad s Boží vůlí. I k tomu bychom měli Pána přizvat. V jeho blízkosti všechno vidíme jasněji, lépe chápeme souvislosti.

Přejeme si, aby čas nám daný byl požehnaný. Aby nás nic nerozptylovalo tak, že nás to bude odvádět od Boží lásky. Opírejte se o Krista, o

němž Jindřich Mánek napsal: „Úhel- ný kámen rozhoduje o pevnosti a směru stavby. Ježíš Kristus, jako úhel- ný kámen, je kámen vzácný, pevný. Je možno se na něj spolehnout. Stavba jím držena pohromadě nebo jím založená je bezpečná. Nezhroučí se v bouřích života.“

V dnešní době prožíváme devastaci hodnot a vztahů, projevuje se sebestřednost a přepjatý individualismus. Nemáme hazardovat se svým křesťanským životem, měli bychom být připraveni, až přijde Pán kolem nás. Být správně oděni do bílého kmentu. Čím oblékáme svoji duši, to je podstatné. Tedy jaké jsou naše činy, myšlenky, hodnotové postoje, modlitby. Naše duše chce být oděna do čiré radosti, odpuštění, vzkříšení. Děkujeme Pánu za Boží slovo, za jeho péči o nás, za Hospodinovu lásku.

Vděčnost je důležitá ctnost. Je znatelnou páteří našeho duchovního života. Spolu s pokorou v nás otevírá prostor pro víru a lásku. Nenecháme se zahlit věcmi nepodstatnými, plytkými, budme poněkud zdrženliví i ve volbě zábav, zájmů, způsobů relaxace. To se pak ocitáme v pasti malověrnosti, beznaděje, bezcílnosti, depresivního myšlení. Kéž máme odvahu žít kristovsky a nenechat se vyvést z míry lhotejností dnešní doby k základním křesťanským hodnotám.

Nedovolme, aby se oblast víry ocitla na periferii našeho života. Mějme neochvějně na zřeteli, že jsme Boží stvoření, ctěme a vnímejme Boží obraz ve své duši. Budme věrni Pánu a bude s námi přítomen jeho pokoj. Stávejme se lidmi naděje, to prohlubuje a zvyšuje celkovou kvalitu našeho života i hodnotu našich vztahů. **Olga Nytrková**

Zprávy

Služby Nazaretu Borovany

ze a vedení k co největší samostatnosti při sebeobsluze. Další činnosti zahrnují přípravu jednoduchých jídel nebo pomoc při balení některých výrobků našich chráněných dílen. V sociálně terapeutické dílně pomáháme klientům osvojit si pracovní návyky a postupy při výrobě užité i dekorativní keramiky, podporujeme jejich samostatnost. V poslední době se více zaměřujeme na zdravější životní styl našich klientů a mimo jiné pravidelně jednou týdně jezdíme do tělocvičny I. centra pro zdravotně postižené v Č. Budějovicích, kde se klienti věnují pod odborným dozorem cvičení a posilování. Cílem této aktivity je kromě zprostředkování radosti z pohybu také zlepšení jejich celkové fyzické kondice. **Pokud je ve vašem okolí někdo, kdo by chtěl využít služby denního centra nebo sociálně terapeutické dílny, kontak-**

tujte nás na čísle 736 711 253 nebo 603 175 004 a přijďte se k nám podívat. Nazaretský taneční a divadelní soubor Kukačky nacvičil nové vystoupení, které mělo premiéru na plesu Domečku v Trhových Svinech. Členy souboru jsou klienti a zaměstnanci Nazaretu a řada dobrovolníků. Plánujeme představení například v domech s pečovatelskou službou v okolí. V případě zájmu o vystoupení u vás prosíme kontaktujte p. Kabelačovou na čísle 776 733 437.

V chráněných dílnách pro Vás vyrábíme užitkovou keramiku a textilní výrobky, které jsou v prodeji přímo v obchůdku v Nazaretu v Borovanech nebo v našem obchodě v Trhových Svinech, ulice Nové město 186, nakupovat můžete také přes portál Fler.cz. Před velikonočními svátky si v Nazaretu v Borovanech můžete pořídit originální květináč s osením.

Markéta Hospodářská

V Nazaretu poskytujeme sociální služby lidem s tělesným, zdravotním a kombinovaným postižením v denním centru a v sociálně terapeutické dílně. Služby denního centra zahrnují ergoterapii (procvičování a zlepšování motoriky pomocí různých rukodělných činností), pomoc při sebeobslu-

Kurzy v Nazaretu

Za podpory města Borovany jsme pro vás připravili rukodělné kurzy. Hlásit se můžete emailem na: nazaretdilna@centrum.cz nebo na telefon 736 711 253.

• Tkaní na stolních rámech - pod vedením p. E. Tyrnerové,

v sobotu 2. 4. od 9 h. Místo konání: Nazaret Borovany. Cena: 500,- Kč. Přihlášky nejpozději do 31. 3.

• Košíkářský kurz - vede košíkář p. J. Smrt, v sobotu 23. 4. od 9 h. Místo konání: Nazaret Borovany. Cena: 480,- Kč, zahradní nůžky, nůž a slabší šroubovák s sebou. Přihlášky nejpozději do 21. 4.

• Kurz glazování květináčů - pod vedením p. E. Chadtové, v sobotu 7. 5. od 9 h, Nazaret Borovany. Cena: 220,- Kč dospělí, 130,- Kč děti, květináče jsou v ceně. Přihlášky nejpozději do 5. 5.

• Kurz plstění - pod vedením p. L. Homolkové, v sobotu 21. 5. od 9 h, místo konání: Nazaret Borovany. Cena: 480,- Kč, materiál je v ceně. Přihlášky nejpozději do 19. 5.

MH

Modlitební setkání v Radotíně

• **Světový den modliteb**

Kdy: 4. března 2016 od 18 hodin

Kde: Modlitebna Dr. K. Farského, Prvomájová 909/7, Praha 16 - Radotín

Kdo: Ekumenické společenství radotínských žen

• **Modlitby za počatý život a nenarozené děti**

Kdy: 4. dubna od 18 hodin

Kde: Kostel sv. Petra a Pavla, Praha 16 - Radotín

Kdo: ŘKC farnost sv. Petra a Pavla; Mgr. David Hron (farař CČSH) DH

Přednášky na HTF UK

Husitská teologická fakulta pořádá čtvrtým rokem přednášky pro veřejnost o světových náboženstvích. Členové CČSH mají nárok na slevu. Letní semestr začal již 16. února. Podrobný program a návod na přihlášení na: www.htf.cuni.cz/VAR. red

Uhasit hořící svět

Až do 27. března můžete v pražském Národním památníku na Vítězství zhlédnout malou výstavu

„Uhasit hořící svět. Pacifismus a české země v 1. polovině 20. století“. Výstava zachycuje klima na konci 19. století a za 1. světové války, kdy byli mnozí pacifisté pod policejním dozorem, období po válce, kdy bylo mírové hnutí lidovým hnutím i politickým programem, až po 2. světovou válku. red

Připravujeme nové webové stránky

Máte-li zájem spolupracovat na tvorbě nového designu webových stránek www.cesh.cz, prosím pište do 15. března 2016 na e-mail: ales.ptacek@ccsh.cz nebo volejte na tel.: 604 224 830.

Po stopách legionářů

Při příležitosti narozenin TGM zveme:

- 6. 3. na uvedení knihy „Po stopách spořilovských legionářů“ za účasti br. patriarchy T. Butty a br. pražského biskupa D. Tonzara. (9.30 h, Spořilov, Jihovýchodní VII, 945/2, modlitebna CČSH)
- 7. 3. setkání nad knihou (11.30 h, muzeum TGM v Lánech)
- 9. 3. setkání nad knihou (16.30 h, poliklinika Spořilov, Božkovská 2967) VP

Diecézní katedra v Hradci

Zveme na přednášku Doc. Jiřího Beneše „**Naděje Božího lidu v exilu**“ v rámci diecézní katedry v Hradci Králové na faře 7. března od 10 hodin. Předcházet bude v 9 hodin pobožnost br. Davida Smetany. JP

Program divadla Mana

- 9. března (středa, 19.30 h) - **Spirituál kvintet.**
- 10. března (čtvrtek, 19.30 h) - **Anna Mlinariková: Pocta filmovým melodiím.** Ojedinelý a žánrově neomezený projekt houslistky Anny Mlinarikové Husův sbor Vršovice red

DUCHOVNÍ CVIČENÍ PRO MLÁDEŽ
s Jurajem J. Dovalou

Duchovní středisko zámek, Lipová 25, Brno

18.-20. března 2016

Cena 500,- Kč Přihlášky zašlete do 11.3.2016 na: vj@facti.cesh@gmail.com zálohu 300,- Kč na účet Via Facti: 2500571902/2010 www.cesh.cz/mladez

Z ekumeny

TISKOVÁ ZPRÁVA ERC: PÉČE O DĚTI

My, níže podepsaní představitelé církví sdružených v Ekumenické radě církví v ČR, apelujeme na vládu ČR, jednotlivé poslance, aby se začali více zabývat právy českých dětí, a to u nás, ale i u rodin občanů ČR žijících v zahraničí. Uvědomujeme si složitost a citlivost problematiky a nutnost citlivého přístupu k otázkám fungování a podpory rodiny v dnešní době, ať už ze strany církví, neziskových organizací, sociálních institucí či státu. Z dlouhodobé perspektivy vnímáme často diskutabilní zásahy veřejných institucí do soukromí rodin, stagnující podporu alternativních forem rodinné péče pro děti, které z různých důvodů nemohou vyrůstat se svými biologickými rodiči, mnohdy nejednoznačnou podporu státních institucí mladým rodinám a rodinám, které se vymykají dnešnímu průměru, např. tím, že pečují o více dětí či ze svobodného rozhodnutí přivedou na svět dítě s handicapem.

Odmítáme, aby byly děti nechtěné či z nefungujících rodin téměř automaticky umístovány do ústavní péče, kde jim, přes veškerou obětavost personálu, nemůže být poskytnuto takové psychologické zázemí a saturace jejich potřeb, jako v milující rodině, a to i náhradní. Apelujeme na urychlení procesů adopce, osvojení, umístování do pěstounské péče.

Případ paní Michalákové a jejích synů, kteří jí byli odebráni norskou autonomní organizací Barnevernet, církve v ČR zajímá. I přes složitost celého případu chceme vyslovit naději na zdárný vývoj pro dobro dětí i jejich rodičů, a vyjádřit názor, že děti mají vyrůstat pokud možno ve svých biologických rodinách, a tam, kde to není možné, u příbuzných či v náhradních rodinách, pěstounské péči, ale s možností kontaktu se svými biologickými rodiči, pokud o to projevují zájem.

10. 2. a 19. 2. 2016, Praha

Za Ekumenickou radu církví v ČR:

Daniel Fajfr - předseda, Daniel Ženatý - 1. místopředseda, Petr Procházka - 2. místopředseda, Martin Moldan, Jan Klas, Tomáš Butta, Luděk Šíp, Bronislav Stebel, Dušan Hejbal, Milan Horváth, Marián Čop, Marek Prošner

BISKUPEM ŘKC V PLZEŇSKÉ DIECÉZI SE STAL TOMÁŠ HOLUB

Apoštolská nunciatura v České republice sdělila, že papež František dne 12. února jmenoval biskupem plzeňské diecéze Monsignora Tomáše Holuba, generálního sekretáře České biskupské konference, faráře baziliky svatých Petra a Pavla a děkana Kolegiální kapituly na pražském Vyšehradě. Dříve mj. sloužil jako první vojenský kaplan a později hlavní kaplan Armády České republiky (1996–2006), působil také jako moderátor kurie (2008) a generální vikář královéhradecké diecéze (2008–2010). Od 1. července 2011 je generálním sekretářem České biskupské konference a od roku 2006 působí jako poradce ministra obrany pro duchovní službu. Bratru biskupovi vyprošujeme hojnost Božího požehnání a posily v jeho poslání.

dle webu www.cirkev.cz připravila Martina Kopecká

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

MARNOTRATNÝ SYN

V textu Českého ekumenického překladu Bible (Lukáš 15,11-32) si vyhledávejte písmenka do tajenky podle následujícího klíče - první číslo udává číslo verše, druhé značí slovo v tomto verši (počítají se i předložky a spojky), třetí znamená písmeno v daném slovu.

22,5,6 14,2,3 25,6,3 30,12,2 22,3,1 11,2,1
16,7,6 19,4,5 32,7,2 13,7,1 17,7,2 24,4,1
21,3,2 26,5,4 12,4,4 15,6,1 30,1,3

(Řešení z minulého čísla: Nesme ovoce.)

Jana Krajčířiková

Týdeník Církve československé husitské

Český zápas

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6

Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktori: PhDr. Václav Drašnar, Mgr. Ervín Kukuczka, grafik: Milan Udržal; tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna, distribuce: A.L.L. production s.r.o., Ve Žlíbku 77, 193 00 Praha 9 - Horní Počernice

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Předplatné: Mgr. F. Brynych, tel.: 220 398 117, e-mail: frantisek.brynych@ccsh.cz. Reklama: A.L.L. production; tel. 234 092 866, e-mail: martina.machackova@predplatne.cz

